

Mængde Smaafolk, som blot bruge deres Heste til at kjøre Tørv o. s. v. med; de tie nu stille, naar de vide, at deres Heste have Snive, og derved udbredes Smitten. Kunne de derimod faae fuld Erstatning for deres Heste, ville de aldrig nogenstinde holde det skult, men vaeliblikkelig anmeldte det. Faae de slet ingen Erstatning, saa ville de ikke anmeldte det, og selv naar de faae $\frac{2}{3}$ Erstatning, som jeg forøvrigt anseer for at være passende, ville de maaskee heller ikke gjøre det; men faae de fuld Erstatning, saa ville de anmeldte Sagen, og at det skeer, er det Bigtigste, thi jeg anseer Udbredelsen af Smitten for det største Onde ved denne Sygdom. Jeg, for mit Vedkommende, vilde særdeles ønske, at den ærede Indenrigsminister snarest muligt vilde lade en Bestemmelse om, at der skulde gives fuld Erstatning, udgaae som provisorisk Lov, da Thinget jo dog ikke kan gjøre det foreliggende Udkast færdigt.

Sasle: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler bragte frem om Erstatningen, da forekommer det mig, at der maa tages Hensyn til, om et Huusdyr er angrebet af en saadan Sygdom, som maa udbrede Smitte, selv om der anvendes de største Forsigtighedsregler, medens det behandles, thi i saa Fald forekommer det mig rigtignok, at det, for at Smitten ikke skal udbrede sig videre, er nødvendigt, at det Offentlige lader Dyret dræbe; dernæst troer jeg, der maa tages Hensyn til, hvorvidt den Sygdom, som Dyret lider af, er helbredelig eller ikke, thi i det Dieblik, det lider af en helbredelig Sygdom, og det Offentlige dog bestemmer, at det skal slaas ihjel, for ikke at udbrede Smitte, troer jeg, Gieren har Krav paa fuld Erstatning, det vil sige, med Fradrag af, hvad den døde Krop kan være værd, og maaskee ogsaa af, hvad det maatte have kostet at faae Dyret helbredet. I det Dieblik derimod, Dyret lider af en Sygdom, som er uhelbredelig, forekommer det mig, at der egentlig ikke kan være Tale om noget Krav paa Erstatning, thi naar det ikke kan leve, og man altsaa ikke kan have Brug for det, saa veed jeg ikke, hvorfor man skal have Krav paa Erstatning, naar det Offentlige lader Dyret dræbe; det eneste Spørgsmaal,

der kunde opstaae, er, om det maaskee endnu kunde leve nogen Tid og gjøre noget Arbejde eller bruges paa anden Maade, men i saa Fald maatte Erstatningen blot vedrøre det Tab, man led for denne kortere Tid. Jeg kan derfor ikke finde nogen Grund til, at der gives Erstatning for et dræbt Dyr, der lider af en uhelbredelig Sygdom, derimod kunde jeg ansee det meget onfseligt, om det Offentlige ved Laan kom dem tilhjælp, der paa den anden Maade lode et stort Tab, da det kan være meget tryk-kende for en Mand i saa Tilfælde at faae de fornødne Penge tilvæie til Anskaffelse af andre Dyr. Naar der dernæst er Spørgsmaal om, hvem der skal udbrede denne Erstatning, saa troer jeg, man er gaaet noget videre i sine Fordringer paa Statskassen, end man kan have Ret til, naar man nemlig vil have, at de $\frac{2}{3}$ skulle udbredes af den; jeg troer, at Communen i det Mindste maa bidrage med Halvdelen. Hvem er det, som er meest udfat for at lide ved en sllg Sygdom? Det er naturligvis Omegnens Beboere, altsaa de, der bidrage til Communen. Det forekommer mig, at der endog kunde være god Grund til at fordrø, at Communen skulde bidrage Mere end Halvdelen, men der er ialtsald ingen Grund til at lade Staten udbrede de $\frac{2}{3}$; idet jeg udtaler dette, er det dog kun under den Forudsætning, at der skeer væsentlige Forandringer ved Lovforslaget. Efter Lovforslaget ere alle de Foranstaltninger, der skulle træffes, overlade til Politivorigheberne; det troer jeg er i høieste Grad urigtigt, jeg troer, at det maa betragtes som et kommunalt Anliggende, med Hensyn til hvilket de communale Bestyrrelser altsaa bør have Myndighed, naturligvis under Statens Tilsyn. Vi have desværre havt sørgelige Erfaringer i Henseende til, hvorledes de Foranstaltninger, der hidtil ere trufne, have virket. Det har saaledes i nogle Aar hersket Snive i den vestlige Deel af Sjælland, og der er derfor bleven afholdt Snivesyn, og vi have seet, hvorledes Politimestrene have truffet uhensigtsmæssige Foranstaltninger. De have saaledes f. Ex. samlet Hestebesætningen fra et heelt Sogn paa et enkelt Sted for at synes, og hvis Snive er saa smitsom, som den paastaades at være, var det jo vifkelig det allerbedste Middel til